

Ermitaž (Hermitage) – jedan od najvećih muzeja na svijetu

Utorak, 3. kolovoza 2010.

Današnjim generacijama gotovo je nezamislivo što se odigravalo 1917. ispred Zimskog dvorca. Nemiri zbog narasle socijalne nepravde, ustanak, borbe između Bjelogardejaca i Crvenogardejaca, dvovlašće, a potom 70 godina jednoulja. Zimski dvorac i Dvorski trg nijemi su svjedoci tih krvavih događaja. Danas, uređene zgrade čine jedan od najvećih muzeja na svijetu. Podaci govore o čak 2,8 milijuna eksponata u vlasništvu muzeja. Da bi se sve

ovo vidjelo uz zadržavanje od samo jedne minute pred svakim eksponatom trebalo bi punih 13 godina. Izloženo je oko 5% kolekcije. Kolekciju je počela sakupljati Katarina Velika, a danas se muzej prostori u pet velikih zgrada s preko 350 dvorana. Jasno je da se u razgledavanju Ermitaža može provesti jako dugo. Stoga je najbolje prepustiti se znanju i iskustvu lokalnog vodiča te kroz tri sata vidjeti ono najvrednije. Tako odlazimo do slika Leonarda da Vincija, Ticijana, Rafaela, Rembranta, Maneta, Renoira, ali i mnogih drugih. Gledamo najpoznatije slikare Francuske, Španjolske, Njemačke, Britanije, Danske, Nizozemske te Italije od 15. do 18. st. Potom impresioniste u zasebnih desetak dvorana. Otvorena je i izložba Pikasa.

Po završetku razgleda na izlazu dočekuju nas lokalni slikari sa svojim djelima po pristupačnoj cijeni. Kupujemo sliku crkve Kristova uskrsnuća. Nakon uspješnog cjenjkanja zadovoljni smo i mi a i slikar.

Utvrda i crkva sv. Petra i Pavla

Kompleks utvrde i crkve smješten je na malom otoku. Gradnja utvrde je završena 27. svibnja 1703. pa se taj datum smatra rođendanom St. Petersburga. Utvrda je svojim topovima trebala spriječiti prodor Šveđana. Nikada nije bila u toj funkciji tako da je ubrzo pretvorena u dobro čuvani zatvor. Preko 200 godina bio je to najbolje čuvani zatvor (nazvan ruska Bastilja) iz kojega nikada nitko nije pobjegao. Služio je pretežito za političke zatočenike. Kroz vrata u desetak metara širokom zidu prolazi se do obale Neve. Na zidu su oznake nivoa vode u vrijeme katastrofalnih poplava. Najviše se pamti 1777. kada je poplava znatno oštetila grad i njegove parkove s tadašnjom infrastrukturom.

U crkvi su grobovi ruskih careva od Petra Velikog, do posljednjih Romanova. Ovi su streljani od nove sovjetske vlasti početkom 1918.. Završetak posljednjih 11 članova carske obitelji doista je tragičan. Nakon pogubljenja pokopani su na raznim mjestima tako da je devet njih pronađeno tek 80-ih godina 20. st. Proglašeni su mučenicima. Grobovi u crkvi su od bijelog mramora. Oni carski ukrašeni su pozlatom na uglovima sarkofaga. Ovdje jedan kraj drugog leže oni koji su se voljeli ali i oni koji su se mrzili te jedan drugog svrgnuli s vlasti. Uz grob Petra Velikog je i njegovo poprsje. Posljednji Romanovi smješteni su u zasebnu prostoriju u koju se ne može ući, pa se gleda onako s vrata. Napuštamo kompleks.

U večernjim satima polovica naše skupine odlazi na ples Kozaka, uz prigodnu večeru i doplatu od 45 eura. Nakon ispunjenog dana valja nam ranije leći. Ujutro je rano buđenje, zbog leta za Moskvu. Međutim, teško

je rano otići u krevet kada se ljudi još u 21 sat sunčaju u parkovima hvatajući posljednje sunčeve zrake. A noć? Ona dolazi tek iza ponoći i ne traje dugo.

prof.dr.sc. Darko Ropac